

Ние сме все отборъ дружина. Старшията е докторъ по правото и лисансие по икономическитѣ науки, сега взводенъ подофицеръ, а това момиче съ чернитѣ очи, което имаше 14 любовници въ Грацъ, три въ Виена, 7 въ Мюнхенъ, се мжчй да следва по инженерство, сега е кандидатъ за ефрейторъ-минохвъргачъ, па може би и бждащъ офицеръ отъ българската славна армия. Тоя рошлю, до менъ е следвалъ агрономство, сега довършва курса на дълбоката оранъ по скалиститѣ плата и засяването имъ съ кървавочервени хохоли и човѣшки очи. Научилъ се една нощъ татъкъ нѣкжде къмъ Призренъ отъ Свети Петъръ, че за въ бждеще очитѣ щѣли да иматъ много голѣмо търсене и ще се продаватъ на неимовѣрно високи цени — за всѣко око единъ човѣшки животъ и едно семейно огнище... Тоя младши съ широкитѣ плещи искаше съ последния си семестъръ да завърши филология въ нашия университетъ, обаче следъ като не можалъ да направи разборъ на изречението: Какъ ще загине България — стана войникъ и здраво подпомага дѣлото. До него пъкъ тоя сухожилестъ небръснатъ Ахилесъ съ запрѣтнатитѣ ржавки на пруския шинелъ, бавно и мжчително е изсмуквалъ жизненитѣ сокове отъ душитѣ на крехкитѣ ученички, и сега освенъ дето получава колети отъ тѣхъ, постоянно сънува тѣхнитѣ мили образи и когато е най-голѣма трѣскотията, той забравя за войната и мислейки се че е въ класъ бърбори: Ей, ти Шкойнова... стига си се смѣла. Стани и кажи кой е билъ Петъръ Емиенски! Не знаешъ, прѣдло недна, а се смѣшешъ... Я ти Конова, кажи ми минавалъ ли и Петъръ Емиенски презъ България? Въ качеството на какъвъ?... — Ей, ти тамъ, какво си дигналъ глава и махашъ съ ржка, скоро лягай въ окопа, — вика му ротния фелдфебелъ и урока по история веднага се прекъсва, иначе главата му насмалко щѣха да откъснатъ сърбитѣ.

Сега въ Драма ще подготвимъ едно училище отъ гъркини. Той ще имъ предава за атинянкитѣ и спартанкитѣ, а азъ за мазането краката съ лой, за по-бързо схващане на философскитѣ проблеми — които сж — любовта, цѣлувката и младостта...